

[Udenrigsministeren.]

Og staaer det ikke os frit for at forhøje vore Satsers og foretage en større Udspecialisering af vor Tarif?

Med Hensyn til de to foreliggende Overenskomster vil jeg da gerne paavise, at de netop gennem Mestbegunstigelsen begge fuldt ud opfylder deres Formaal.

Hvad Østrig angaar, har dette Land sluttet en lang Række Handelsoverenskomster, ved hvilke der — naturligvis mod Modydelser — er givet andre Lande betydelige Indrømmelser i toldmæssig Henseende, hvilke Indrømmelser ifølge den nu afsluttede Traktat ogsaa — uden Modydelser — kommer danske Varer til gode. Og det kan forudses, at Østrig i Fremtiden vil afslutte yderligere Handelsoverenskomster, der giver Medkontrahenterne — og dermed ogsaa os — Lettelser i toldmæssig Henseende. I Virkeligheden er Forholdet det, at Tolden paa Hovedparten af de Varer, vi eksporterer til Østrig, er nedsat i Henhold til østrigske Handelsoverenskomster med andre Lande. Nu mener Mindretallet, at vi burde have afsluttet en Tariftraktat. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa, at Mindretallet herved vil præjudicere Udfaldet af den Undersøgelse af, hvorvidt vor Handelspolitik bør omlægges, som netop finder Sted, men vil blot gøre følgende Bemærkninger, idet jeg netop holder mig til de for os nu foreliggende Spørgsmaal, nemlig Traktaterne med Østrig og Grækenland, og afholder mig fra en Drøftelse af det almindelige Princip.

Saafrømt der havde været Tale om at afslutte en Tarifoverenskomst — hvorefter der i øvrigt ikke blev fremsat noget Ønske fra Østrigs Side —, vilde vi naturligvis have maattet tage Hensyn til Østrigs aktuelle Interesser i Importen her til Landet. Denne omfatter imidlertid et meget stort Antal forskelligartede Industriartikler og tilmed Artikler, hvorefter Konkurrencen med indenlandske Varer er særdeles skarp, saasom Tekstilvarer og Beklædningsgenstande. Naar Mindretallet i Betænkningen siger, at selv den nugældende Toldtarif burde have været anvendt under saadanne Tarifforhandlinger, vil jeg ikke nægte Muligheden af, at vi kunde have opnaaet Nedsættelser for vore Eksportartikler til Østrig — der navnlig er Landbrugsvarer —, men jeg har hidtil ikke følt mig særlig overbevist

om, at den danske Industri med Glæde vilde have betalt Prisen herfor i Form af Nedsættelser eller Bindinger af danske Toldsatser for saadanne Industrivarer, der interesserer Østrig, som nævnt i første Række alle mulige Tekstilvarer.

For Grækenlands Vedkommende stiller Forholdet sig paa lignende Maade. Som bekendt havde den græske Regering ønsket Fastlæggelse af en Række danske Toldsatser, hvilket naturligvis forudsatte tilsvarende Indrømmelser fra græsk Side. En nærmere Betragtning af de græske Ønsker vil imidlertid vise, at der ikke var Mulighed for at imødekomme dem. Et af de vigtigste græske Ønsker var en betydelig Nedsættelse af Tolden paa Vin. Andre græske Ønsker gik ud paa Binding eller Nedsættelse af Tolden paa Cognac, Olivenolie, knyttede Uldtæpper, Svampe, Sæber, Tobaksblade og Cigaretter. Det er da værd at undersøge, hvor stor vor Eksport er til Grækenland. Den var i 1926 ca. 300 000 Kr., i 1927 ca. 500 000 Kr., og til Fordel herfor skulde vi binde vor Handelsfrihed paa en Række vigtige Finans- og Beskyttelses-toldsatser. Vilde det ikke netop ud fra Mindretallets almindelige Syn paa vor Told- og Traktatpolitik være højst forkasteligt at fastlægge en Række Toldpositioner ved Afsluttelsen af en Traktat af saa ringe Betydning for Danmarks Eksportinteresser og derved afskære sig fra Muligheden af at benytte dem under andre og vigtigere Forhandlingssituationer? Det, der interesserer os overfor Grækenland, er som nævnt i første Række Soyaolie, og hvad denne angaar, er det fra Erhvervenes Side fremhævet, at det afgørende var at sikre Soyaolie samme Sats som konkurrerende Olier, hvilket jo netop er opnaaet ved Konventionen. Ogsaa for saa vidt angaar andre af de Produkter, der spiller nogen Rolle i vor Udførsel til Grækenland, har andre Lande opnaaet Toldlettelser, som kommer vore Produkter til gode.

Alt i alt tør det saaledes hævdes, at ogsaa Konventionen med Grækenland sikrer vore Handelsinteresser paa bedst mulig Maade. Som jeg sagde før, er Manglerne ved Mestbegunstigelsessystemet neppe af en saa alvorlig Karakter, at de alene kan begrunde en fuldstændig Omlægning af vor hidtidige Traktatpolitik, en Overgang fra